

"Katsokaa, ettette halveksu yhtäkään näistä pienistä; sillä Minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina Minun Isäni kasvot, joka on taivaissa. Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää vuorille ja mene etsimään eksynyttä? Ja jos hän sen löytää, totisesti minä sanon teille: hän iloitsee enemmän siitä kuin niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet eksyneet. Niin ei myöskään teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että yksikään näistä pienistä joutuisi kadotukseen."

Matt.18:10-13

"Katsokaa, ettette halveksu yhtäkään näistä pienistä" - kuulostaa vakavalta sanomalta. Jeesus tahtoi korostaa tiettyä jumalista piirrettä ja periaatetta, joka osoittaa Hänen suurta rakkautaan vähäistä ja pientä ihmistä kohtaan. Keitä sitten ovat nämä "pienet ja vähäiset"? - Luetaanpa muutama jae asiayhteydestä, eli siitä, mitä Jeesus opetti juuri ennen lukemaamme:

ja sanoi: "Totisesti Minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan. Sen tähden, joka nöyrytyt tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa. Ja joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen Minun nimeeni, se ottaa tykönsä Minut. Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sen olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen. Matt.18:3-6

Tästä voimme ymmärtää, että Jeesus puhui niistä, "jotka nöyryyvät lapsen kaltaiseksi." Se ei ole sitä, että meistä tulisi lapsellisia ja kasvamattomia, vaan ymmärtäisimme omaa aseamaamme jumalsuhteessamme. Jos me olemme Jumalan lapsia, meillä on myös oikeus lapseuden asemaan - niin perillisinä, kuin oikeus Isän rakkautteen ja huolenpitoon. Saamme myös lapsen tavoin uskoa ja oppia uutta Taivaallisen Isän hellässä ohjauksessa.

Nähdessämme eri kirkkokuntien ja ryhmittymien uskovia, saatamme unohtaa juuri nämä sanat: "Katsokaa, ettette halveksu yhtäkään näistä pienistä"! Niin kuin pienet lapset eivät ole vielä kaikkea sisäistäneet ja oppineet, **meidän on ymmärrettävä myös hengellistä lapseutta**. On niitä, jotka ovat päässeet mahtaviin virkoihin kir-

koissamme jo nelivuotiaan ta-solla uskossaan - ja heidän opetuksensahan on silloin sen tasoista! Valitettavaa on, että sellaisia taitamattomia opetuksia seurataan, mutta siitä huolimatta meidän tulee luottaa ja uskoa Jumalaan siinä, että Hän kykenee johtamaan asiat oikeille urille jokaisen uskovan kohdalla. Ei siis pidä lähteä halveksumaan heikompaa ja osaamatonta, vaan häntä tulee kunnioittaa Jumalan lapsena. Raamattua tutkiessa, voimme havaita, että itse Jumala johtaa Henkensä kautta meidät tuntemaan koko totuuden. (Joh.14:16-17, 15:26, 16:13-15, 2.Tim. 2:7, Hepr.13:20-21) Sen tekee siis Jumala sen kasvun myötä, mitä Hän armossaan suo. Näin tapahtuu meidän jokaisen kohdalla Jumalan lapsina. Saamme kasvaa ja oppia uutta, mutta meidän tulee antaa myös lähimmäisellemme kasvun tilaa niin totuudessa, kuin arnessakin.

Jumala valvoo! - "Heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivaissa." - Miltä arvelet Isän kasvojen ilmeen näyttävän silloin, kun Hän näkee omiensa sortavan ja painavan alas toinen toisiaan? Luulenpa, että Isän kasvot ovat surulliset silloin, kun emme tahdo ojentautua Hänen hyvyttään kohti ja emmekä tahtoisu rakastaa toinen toistamme - niin kuin Hän on meitä rakastanut.

Mitä sitten voimme tehdä "vääroppisten" ja omasta mielestämme väärin toimivien kohdalla? - Kun emme saa heitäkään halveksua, voimme osoittaa heille kunnioitusta - pitäen heitä jopa parempina, kuin itse olemme! Samalla voimme siunaten rukoilla heidän puolestaan, että totuus ja Jumalan tahto saisi kirkastua kenties meille molemmille! Emmehän meidän tiedä vielä, niin kuin tietää tulee! (1.Kor.8:2)

"Älkää tehkö mitään itsekkyydestä tai turhamaisuudesta, vaan olkaa nöyriä ja pitäkää kukin toista parempana kuin itseänne. Älkää tavoitelko vain omaa etuunne vaan myös muiden parasta. Olkoon teilläkin sellainen mieli, joka kristuksella Jeesuksella oli." Fil.2:3-5

Toisin sanoen, kysymys on nöyryydestä joka asettaa myös itseämme oikeanlaiseen lapseuden asemaan Jumallemme edessä. Tällöin myös meidän ojentamisemme ja opettamisemme voi saavuttaa riittävän nöyrää sävyä, jolloin pystymme opettamaan "sävyisästi" toinen toisiamme. Juuri se on Jumalan tahto - liittyen ihmistenvälisiin suhteisiin. (2.Tim.2:25, Gal.6:1)

Tiedämme, että Jeesus - Jumalan Poika - on se Hyvä Paimen, joka on seurakunnan pää. Hän hallitsee ja kyllä kykenee ohjaamaan hairahtuneen takaisin tielle. Hän voi ohjata meitä elämässämme tilanteisiin, jotka

valaisevat meille Hänen hyvää tahtoaan. Sitähän Jeesus opetti kertoessaan: "Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää vuorille ja mene etsimään eksynyttä?" (Matt.18:12) - Voinhan minäkin luottaa siihen, että Isä etsii kadonneen ja hairahtuneen. Hän kyllä voi lähettää jonkun, jolla on oikea ja muutosta vaikuttava sana Jumalan sydämelä! - Voimmehan lukea tämän Raamatun kertomuksista, miten uskoon tullut opetti väkevän voitelun alla Jumalan sanaa - mutta sitten tuli joku, joka opetti Hänelle tarkemmin Jumalan tien! Juuri tällaisiin tilanteisiin tulemme nykyisessäkin ajassamme:

"Ja Efesoon saapui eräs juutalainen, nimeltä Apollos, syntyisin Aleksandriasta, puhetaitoinen mies ja väkevä raamattuissa. Tälle oli opetettu Herran tie, ja hän puhui palavana hengessä ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta tunsikin ainoastaan Johanneksen kasteen. Hän rupesi rohkeasti puhumaan synagoogassa. Mutta kun Priskilla ja Akyilas olivat häntä kuunnelleet, ottivat he hänet luokseen ja selvittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien. Ja kun hän tahtoi mennä Akaiiaan, niin veljet kehottivat häntä siihen ja kirjoittivat opetuslapsille, että nämä ottaisivat hänet vastaan. Ja sinne saavuttuaan hän armon kautta oli suureksi hyödyksi uskon tulleille. Sillä hän kumosi suurella voimalla julkisesti juutalaisten väitteet ja näytti kirjoituksista toteen, että Jeesus on Kristus."

Apt.18:24-28

Ajattellessamme evankeliumin kannalta, miten meidän toisia halveksuva asenteemme vaikuttaa, ymmärrämme, **ettei juuri ketään kiinnosta** tulla mukaan **sellaiseen** lahkoon tai kirkkoon, jotka **osoittavat** toisia kohtaan **syvää halveksuntaa**. Olemme kristittyinä tehneet tässä suuren virheen ja siksi nyt olisi aika korjata **muurinaukkoja**. Onkin pöyristyttävää nähdä, miten kaksi Jeesukseen Kristukseen uskovaa ihmistä taistelevat **miltei verissä päin** oman oikeaoppisuutensa puolesta! Eivät kaikki tuntemani uskovaiset ajattele kaikista hengellisistä asioista samalla tavoin kuin minä. Vaikka usein mielessäni surkuttelenkin toisen sokeutta, pyrin palauttamaan mieleeni sen, että myös **minäkin voin olla sokea!** Vaikka luulen oppineeni ja ymmärtäneeni totuuden Kristuksessa, minun täytyy kuitenkin nöyrästi tarkastella, mihin ajatusmallini perustuvat. Se on ainut tie uuden oppimiseen ja rakentumiseen pyhimmälle perustukselle.

"Minun tulee vähetä" - Johannes julisti erään kerran Jeesuksesta.

"Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä." Joh.3:30

Johannes oli ymmärtänyt suuren salaisuuden Messiaasta ja Hänen vaikutusmahdollisuuksistaan. Johannes sanoikin aiemmin: *"Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta. (Joh.3:27)* Ja myöhemmin Johannes kirjoittaa Jeesuksen sanat:

"Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy Minussa ja jossa Minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman Minua te ette voi mitään tehdä." Joh.15:5

Nämä ja monet muut Raamatun kertomukset osoittavat myös meidän omien kokemustemme kanssa sen, että omat yrityksemme ovat turhia, ellemmme toimi Jumalamme valtuuttamina ja ennen kaikkea oikealla mielenlaadulla Hänen edessään. Oppiessamme Kristuksen mielenlaadusta, ymmärrämme, ettei tehtävämme ole halveksua yhtäkään vähäisistä ihmislapsista. Sen sijaan, meidän tulee rakastaa ja kärsivällisesti rukouksin ja siunaten kantaa heitä Jumalan eteen.

Jumala ei tahdo yhdenkään joutuvan kadotukseen - siksi saamme rukoilla pelastusta ja totuuden ymmärtämistä jokaiselle. Kun Jumala avaa sokeain silmät, vasta silloin hän näkee avoimin silmin, mitä hänen tulee nähdä.

- Kuuntelin erään ihmisen vuodatusta elämästään ja siitä, kuinka hän lopulta oli päässyt ymmärtämään Jumalan ihmeellisen armon. En voinut olla ajattelemaan ja ihmettelemättä sitä, että juuri armon ja jumalisen rakkauden merkitystä on julistettu yhdessä totuuden kanssa vuosikymmenet seurakuntamme keskellä - juuri sillä tavoin, kuin ystäväni koki sen löytäneensä. Miksi vasta nyt - kymmenien vuosien jälkeen hän näkee julistetun sanan totuuden?

Usein oma mieleemme tekee tepposet meille juuri siinä, ettei kuulemamme sana saa **uskossa sulautua meihin**, sen sijaan kuuntelemme enemmän omia tunteitamme, käsityksiämme ja tahtojamme. Kun emme luota Jumalan sanaan ja Häneen itseensä, elämäämme alkaa tulla mutkia ja monenlaisia vaikeuksia.

Ehyellä uskolla, yksinkertaisesti vain luottaen siihen, mitä Jumala on sanonut, saamme kohdata Hänen armoaan ja hyvyttään. Sokeutemme tässä ajassa saattaa sumentaa ja hämärtää meille Jumalan viitoittamaa tietä ja ainut tie sieltä ylös on lukea sanasta - esimerkiksi sanan opetukset *"etsikää"-aiheesta*. Luottaessani lupauksiin etsivälle, elämäni helpottuu kummasti. Löydän etsiessäni Jumalan tahtoa ja

valtakuntaa - ja siinä ohessa saan kaiken muunkin! Jeesus itse on niin luvannut ja siksi lapsen tavoin voin heittäytyä sen varaan - silloinkin, kun tuntuu pahalta tai mieli on surullinen. Jos Hän on sanonut, että kirkastuu sydän päivään saakka, **niin se on totta** minunkin kohdalla! Minun on avattava silmäni ja katsottava, miten ihmeellisesti **Hän kirkastaakaan** polkuaan edessäni!

"Mutta vanhurskasten polku on kuin aamurusko, joka kirkastuu kirkastumistaan sydänpäivään saakka." Snl.4:18

Sinä vähäinen *maan tomu - heikko ja huono* - siirrä katseesi Jeesukseen! Hän on ollut aina heikoissa väkevä! - Sinä olet sankari ja voittaja! Vaikka et ole sitä itsessäsi, niin voittajan kanssa - Jeesuksessa Kristuksessa olet! Hän on luvannut pelastaa sinut, Hän on luvannut vahvistaa ja antaa voimaa sinulle, ja Hän on kanssasi aina maailman loppuun saakka! Ole rohkea ja iloitse siitä, että Hän johtaa sinutkin koko totuuteen! Hänen ihmeellisessä armoassaan on sinullekin kyllin!

"Ja Hän sanoi minulle: 'Minun armossani on sinulle kyllin; sillä Minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa.' Sen tähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan."

2.Kor.12:9

